

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 170.862 van 7 mei 2007
in de zaak A. 66.562/X-10.448.**

In zake : 1. Gabriël VANNIEUWENHUYSE,
 2. Jacques VANNIEUWENHUYSE,
 3. André VANNIEUWENHUYSE,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat R. MITTENAERE,
 kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
 Peter Benoitstraat 7, bus 8

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te 9255 BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Gabriël VANNIEUWENHUYSE, Jacques VANNIEUWENHUYSE en André VANNIEUWENHUYSE op 24 november 1995 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 4 september 1995 waarbij de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur onder, op of boven bepaalde private gronden in de gemeente Beersel van openbaar nut wordt verklaard;

Gelet op het arrest nr. 59.223 van 24 april 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikking van 27 juli 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 28 september 2006 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 december 2006;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter P. LEMMENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. MITTENAERE, die verschijnt voor de verzoekers;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de n.v. AQUAFIN op 26 oktober 1994 een aanvraag heeft ingediend tot het van openbaar nut verklaren van het aanleggen en exploiteren van een collector op het grondgebied Huizingen (project nr. 94.242, dat de eerste fase vormt van de aanleg en de exploitatie van de collector van Sint-Genesius-Rode, via Dworp, naar Huizingen); dat die aanvraag voorzag in een tracé over een aantal private eigendommen, waaronder percelen waarvan de verzoekers eigenaar, vruchtgebruiker en onverdeelde eigenaar zijn, gelegen te Beersel (Huizingen), Torleylaan 36-40, kadastraal gekend onder 4de afdeling, sectie A, nrs. 242, 243, 244 en 255y2, welke gelegen zijn in de onmiddellijke omgeving van de site waarop de verzoekers de kartonfabriek Henri Goossens exploiteren; dat op het bij de aanvraag gevoegde grondinnemingsplan de hiervóór genoemde percelen van de verzoekers zijn aangeduid als de innemingen 12, 13, 14 en 15; dat tijdens het openbaar onderzoek vier bezwaren zijn ingediend, waaronder één van de derde verzoeker, namens de kartonfabriek Henri Goossens; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beersel op 20 december 1994 een gunstig advies heeft gegeven; dat de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op 2 februari 1995 een ongunstig advies heeft gegeven; dat de n.v. AQUAFIN als gevolg van dat ongunstig advies een aantal

aanpassingen heeft aangebracht, en daarbij o.m. de innemingen 12 tot 15 weggelaten heeft uit het tracé waarvoor de verklaring van openbaar nut werd gevraagd; dat de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid (AMINAL) op 27 juli 1995 een gunstig advies heeft gegeven; dat de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling bij besluit van 4 september 1995 de oprichting van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur onder, op of boven bepaalde private gronden, daarin evenwel niet begrepen enig aan de verzoekers toebehorend perceel, van openbaar nut verklaart; dat dit ministerieel besluit van 4 september 1995 het voorwerp vormt van het voorliggende beroep;

Overwegende dat vervolgens de oprichting van de bedoelde rioolwaterzuiveringsinfrastructuur onder, op of boven o.m. sommige van de genoemde percelen van de verzoekers bij ministerieel besluit van 22 april 1996 van openbaar nut is verklaard (project nr. 94.242-2); dat de huidige verzoekers ook tegen dat besluit een beroep tot nietigverklaring hebben ingesteld, en dat de Raad van State daarover bij arrest nr. 170.864 van heden uitspraak doet;

2. Overwegende dat de verweerder een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep opwerpt, afgeleid uit het ontbreken van het rehtens vereiste belang; dat hij aanvoert dat de verzoekers hun belang omschrijven als dat van aanpalende bureu, dat de verzoekers aanvankelijk wel betrokken waren bij het project nr. 94.242, maar dat in de loop van de procedure werd beslist om hun percelen in een volgend project op te nemen, dat zij zich niet kunnen verzetten tegen een project m.b.t. de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur om de enkele reden dat deze infrastructuur vroeg of laat wel verbonden zal worden met een of meer andere projecten die hun particulier belang in het gedrang zouden kunnen brengen;

Overwegende dat de verzoekers in hun verzoekschrift stellen dat, ook al is hun eigendom niet rechtstreeks getroffen door het bestreden besluit, zij toch belang hebben, in hun hoedanigheid van aanpalende bureu, om dat besluit voor de Raad van State aan te vechten, dat zij immers “bij aangetekende brieven van 5 december 1994 uitdrukkelijk in kennis werden gesteld van de aanvraag om ministerieel besluit tot verklaring van openbaar nut en gewezen werden op de mogelijkheid om eventuele klachten en opmerkingen in te dienen”, dat “het bezwaarschrift dat verzoekers op 4 januari 1995 hebben ingediend, uitdrukkelijk ter sprake komt in het bestreden besluit”, en dat “verzoekers bij aangetekende brief

d.d. 28 september 1995 door AQUAFIN in kennis werden gesteld van het bestreden besluit”; dat de verzoekers voorts stellen dat zij geenszins hun belang verliezen “door het feit dat de innemingen 12, 13, 14 en 15 niet langer zijn opgenomen in het bestreden ministerieel besluit, vermits in hetzelfde bestreden ministerieel besluit uitdrukkelijk wordt gesteld dat de nodige studies en overleggen zullen gepleegd worden om de overbrugging tussen inneming 11 en inneming 16 later te laten geschieden”, en dat het thans bestreden besluit aldus reeds een daadwerkelijke hypotheek vormt voor de eigendom en het bedrijf van de verzoekers, ook al worden die eigendom en dat bedrijf niet onmiddellijk door dat besluit getroffen; dat de verzoekers in hun memorie van wederantwoord herhalen dat “het feit dat de bezwaren van verzoekers m.b.t. de innemingen 12 t.e.m. 15 op hun terrein in het bestreden besluit achterwege zijn gelaten onder het voorwendsel van de wijziging van het tracé, ... niet (wegneemt) dat verzoekers wel degelijk belang hebben bij huidig annulatieberoep”, dat immers “in het bestreden besluit uitdrukkelijk wordt gesteld dat de overbrugging tussen de innemingen 11 en 16 later zal geschieden”, dat dit “niet anders kan dan via het terrein van verzoekers, wat trouwens bevestigd is geworden door het ministerieel besluit van 22 april 1996 van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij de oprichting van de rioolwaterzuiverings-infrastructuur op de private gronden gelegen op het grondgebied van de Gemeente Beersel, kadastraal bekend onder afdeling 4, (sectie) A, nrs. 255y2, 242, 243 en 241c - zijnde de gronden van verzoekers - van openbaar nut wordt verklaard (...), besluit waartegen verzoekers een annulatie- en schorsingsberoep hebben ingesteld (A. 69.583/X-10.951)”, dat tenslotte “in het bestreden besluit nergens wordt gesteld dat de eigendom en het bedrijf van verzoekers definitief uit het project nr. 94.242 (collector Huizingen-Dworp) gesloten (worden), integendeel”; dat de verzoekers hieraan toevoegen dat het belang zeker moet zijn, maar dat dit niet inhoudt dat zij het kwestieuze nadeel reeds ondergaan moeten hebben, dat het volstaat dat zij, op grond van met elkaar overeenstemmende ernstige vermoedens, aantonen dat het nadeel als zeker voorkomt; dat de verzoekers in hun laatste memorie nog aanvoeren dat, ook al worden hun percelen uitdrukkelijk uitgesloten uit het bestreden ministerieel besluit van 4 september 1995, dat besluit uiteindelijk betrekking heeft op de oprichting van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de gemeente Beersel, en de private gronden van de verzoekers finaal toch door datzelfde project, zijnde de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de gemeente Beersel, getroffen worden, zoals blijkt uit het later genomen ministerieel besluit van 22 april 1996, dat de verweerder dat project, om het te kunnen doordrukken, in twee delen heeft opgesplitst, in de

hoop de verzoekers aldus voor een voldongen feit te kunnen stellen, maar dat die opsplitsing niet belet dat de verzoekers het rechtens vereiste belang hebben om het project in zijn geheel aan te vechten; dat zij voorts aanvoeren dat zij in elk geval dienden te voorkomen dat zij, door enkel een annulatieberoep in te stellen tegen het ministerieel besluit van 22 april 1996 of tegen de latere bouwvergunning van 26 mei 1998, van hun rechten vervallen verklaard zouden worden op grond dat zij tevoren geen annulatieberoep hadden ingesteld tegen het thans bestreden ministerieel besluit van 4 september 1995 waarbij de oprichting van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de gemeente Beersel van openbaar nut wordt verklaard; dat zij ten slotte aanvoeren dat de tweede en de derde verzoekers na het instellen van het huidige annulatieberoep eigenaar geworden zijn van het perceel sectie A, nr. 436/03, zijnde een perceel dat eveneens getroffen is door het thans bestreden ministerieel besluit van 4 september 1995 en de daarop volgende bouwvergunning van 26 mei 1998;

Overwegende dat de verzoekers niet betwisten dat de percelen nrs. 255y2, 242, 243 en 244, op het grondinnemingsplan aangemerkt als de respectieve innemingen 12, 13, 14 en 15, niet vallen onder de toepassing van het bestreden ministerieel besluit, gelet op het in de loop van de procedure gewijzigde tracé; dat het bestreden besluit met betrekking tot deze innemingen trouwens de volgende uitdrukkelijke overweging bevat:

“Overwegende dat de heer André Vannieuwenhuysse van de kartonfabriek Henri Goossens in zijn bezwaarschrift verscheidene punten aanhaalde; dat hierop kan gesteld worden dat de verdere bespreking van deze punten achterwege kan gelaten worden, gezien deze betrekking hebben op innemingen 12, 13, 14 en 15 die wegens het wijzigen van het tracé niet langer zijn opgenomen in dit ministerieel besluit waarbij de oprichting van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de gemeente Beersel van openbaar nut wordt verklaard; dat de nodige studies en overleggen zullen gepleegd worden om de overbrugging tussen inneming 11 en inneming 16 later te laten geschieden”;

Overwegende dat de verzoekers niet overtuigend aantonen dat zij, ondanks de afsplitsing van hun percelen van de rest van het tracé, nog een persoonlijk, rechtstreeks en zeker belang hebben bij het bestrijden van het ministerieel besluit dat op de overige delen van het tracé betrekking heeft; dat immers de beslissing omtrent de overbrugging tussen de delen van het tracé die het voorwerp uitmaken van het thans bestreden besluit uitdrukkelijk afhankelijk wordt gemaakt van het uitvoeren van de nodige studies en het plegen van het nodige overleg; dat het tracé dat het voorwerp uitmaakt van het thans bestreden besluit

aldus niet geacht kan worden bepalend te zijn voor het exacte tracé van de bedoelde overbrugging, en dat het feit dat het thans bestreden besluit de aanleg van twee delen van het tracé van openbaar nut verklaart, niet vooruitloopt op de beoordeling van de aanvraag tot het verkrijgen van een verklaring van openbaar nut voor de aanleg van de nog te bepalen overbrugging, los van het concrete tracé ervan; dat de verzoekers niet doen blijken van het vereiste belang bij de nietigverklaring van het bestreden ministerieel besluit van 4 september 1995;

Overwegende dat aan deze conclusie geen afbreuk wordt gedaan door het feit dat op 22 april 1996 een besluit is genomen waarbij de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de gemeente Beersel, o.m. over percelen toebehorend aan de verzoekers, van openbaar nut wordt verklaard, aangezien het vereiste persoonlijk, rechtstreeks en zeker belang reeds bij het instellen van het beroep voorhanden moet zijn; dat om dezelfde reden aan de genoemde conclusie evenmin afbreuk kan worden gedaan door het feit dat de tweede en de derde verzoeker na het instellen van het voorliggende beroep eigenaar geworden zijn van het perceel kadastraal gekend onder sectie A, nr. 436/03;

Overwegende dat de exceptie van onontvankelijkheid gegrond is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 297,48 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeven mei 2007, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	D. MOONS,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

P. LEMMENS.